

[Stavad]

rettigede til gældssaneringslån. Altså: hvis lovforslaget ikke blev gennemført, anslår landbrugsministeren, at der alligevel ville være en høsttabsordning for 6.000 af de 7.000 landmænd.

Problemet er, at landbrugsministeren ikke ønsker at fokusere på høsttabet, men ønsker at inkorporere det hele i en ganske normal gældssaneringsordning. Det betyder, at landmanden skal igennem det store bureaukrati, at han skal have opstillet budgetter for flere år, skal have lavet regnskaber, hvilket koster ham store beløb. Derfor har vi en mistanke – ja, vi kan næsten sige en begrundet mistanke – om, at hovedparten af de landmænd, som landbrugsministeren forventer får denne hjælp, aldrig vil få den. Vi har eksempelvis fået et svar i udvalget, der siger, at det er helt unormalt og helt usædvanligt, at man gennemfører en gældssanerings sag på under 100.000 kr. Landbrugsministeren har samtidig oplyst, at 66 pct. af de landmænd, der skal have hjælpen, har et høsttab på under 100.000 kr.

Vi må altså sige, at de radikale husmænd under ingen omstændigheder vil få noget ud af dette lovforslag. Derfor forstår jeg da godt, at hr. Larsen-Ledet er ked af det, og at han føler, at han har svigtet den gruppe landmænd, som han også repræsenterer her i tinget. Jeg synes, det er uforståeligt, at hr. Larsen-Ledet efter det tilbud, vi har givet om at skaffe et andet flertal for en lovgivning, som kan fungere, ikke har ønsket at medvirke til en ordning, som også den almindelige gennemsnitslandmand kunne få gavn af, så det ikke bare bliver en ordning for proprietærer med meget store høsttab.

Jeg synes, det er synd, at det flertal, der er her i tinget for en fornuftig ordning, ikke bliver udnyttet. Jeg synes, det er synd, at landbrugsministeren ikke har ønsket at forhandle og nå frem til et resultat. Det havde landbrugsministeren en chance for. Jeg forstår, at landbrugsministeren i denne sag har bundet sig så stærkt til fremskridtspartiet, som ikke ønsker en høsttabsordning, at en forhandling med positive partier ikke er mulig. Det synes jeg at landbrugsministeren åbent og ærligt burde give udtryk for, så at han ikke på et senere tidspunkt kommer til at stå som sorteper i dette spil.

Jeg er sikker på, at det, vi står og siger fra talerstolen nu, vil blive kendt af landmændene.

ne. En sagkyndig vurdering af denne lovgivning siger, at det er det største illusionsnummer, dansk landbrug nogen sinde er blevet præsenteret for.

På den baggrund må jeg sige på socialdemokratiets vegne, at vi ikke kan medvirke til lovforslagets gennemførelse. Vi kan ikke tage medansvar for en lovgivning, der på en så tilfældig og dårlig måde forsøger at give hjælp, og hvor hjælpen kanaliseres ud til de forkerte, mens de, der har behovet, ikke kan få den hjælp, de har krav på. Derfor må socialdemokratiet stemme imod dette lovforslag ved tredje behandling. Ministeren ved, at han har haft chancen for at komme med et lovforslag, som kunne virke over for landbruget, hvis ministeren havde ønsket det, og hvis ikke ministeren havde haft så stærke bindinger til fremskridtspartiet, at det var umuligt for ham.

(Kort bemærkning).

Stubbjær Pedersen (CD):

Jeg synes, det bør siges – efter at hr. Stavad har skitseret, hvor dårlig ordningen er, hvor lidt den betyder, eller at den faktisk ingenting betyder – at det naturligtvis er en ordning, som regeringspartierne og forligspartierne står bag, fordi vi mener, at den har en betydning. Jeg synes også, det bør siges, at denne høsttabsordning er lavet i samarbejde med landbruget, det vil sige, at landbruget også står bag denne ordning; så den diskussion, der måtte komme, må selvfølgelig udspille sig mellem landmænd og os politikere, men også mellem landmænd og deres egne organisationer. Det er en ordning, der er lavet i samarbejde med landbruget, og landbruget har accepteret ordningen. Så kan hr. Stavad mene, at den ikke er så god, som den burde have været, men den er altså så god, som det har været muligt at lave den.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Hr. Stubbjær Pedersen kan ikke dække sig ind under organisationerne. Det er vores ansvar, hvilke love der bliver vedtaget her i folketinget, og derfor må det også være os, der sørger for, at lovene får en sådan udformning, at de fungerer.